

De Singel met zicht op de Merwede

Vraag je een Sliedrechter naar het mooiste plekje in zijn dorp, zal hij in negen van de tien gevallen de Singel noemen. De tiende, waarschijnlijk ietwat chauvinistisch ingesteld, zal zijn eigen straat noemen. De huidige Adriaan Volkersingel, eerder bekend als de Merwesingel, vormt de nieuwe waterkering sinds de aanleg van de Oude Uitbreiding in het begin van de vorige eeuw. Een bekende uitdrukking is natuurlijk: 'Een Singeltje pikken ...', terwijl ook het begrip 'Goudkust' niet onbekend is. (B.L.)

Ervaeringe aan de Maarewesingel

Hoewel 'k al meer as 50 jaer van d'n dijk ben, kom 'k nog regelmaotig in Slierecht. Mêêstal is dà op bezoek bij bekendes en familie. Somtije krij 'k dan de naaiging om naer de Maarewesingel te rije, en daer op êên van de banksies in de buurt van Hotel Bellevue op m'n gemaksie naer de revier te gaon zitte kijke. As ie daer dan in aalle rust zit, gaon je gedachtes somtije ongemaarekt naer hêêl vroeger, zô'n 60 jaer trug.

Ik was toe 'n jonchie van bekant 10 jaer en sting dan 's oches hêêl vroeg op om voor schooltijd in de revier te gaon visse. 'k Hà

và m'n vaoder 'n bamboe hengellatjie van ongeveer drie meter gekrege. Dà was een hengeltjie uit êên stuk, mor m'n vaoder had 'r 'n driedêêlige hengellat van gemaakt met 'n paor kopere buisies die die van z'n waarek hà meegebracht. Ik was t'r zô trots op as 'n paauw en 'k gebruikte as aes een bietjie witte brôôd dà mè waoter was nat gemaakt en daernae met 'n zoudoek was uitgevronge. 'k Ving klaaine witvissies die 'k zellef moch bakke. 't Wazze netuurlijk in m'n gedachte de aalderlekkerste vissies die ik ooit hà gegete. Wà doet de tijd toch raore dinger mè je geheuge.

As 'k daer dan zat te visse, zag 'k somtije stôômsleepbôôtjies mè wel drie moterlôôze rijnaoke verbij vaere. Af en toe kwam d'r pikzwarte rôôk uit de schoorstêên. 't Milieu was nog gêên onderwaarep. Ok zag 'k wel parrelevinkerties de schepe bevoorraeje. Somtije voer d'r een beurtschippertie verbij met de schroef aan de zijkant van 't schip. Ok lag 'r wel-is een zandjakkertie z'n aaige mè zand te vulle. Kortom, d'r was alleevel wel wà besonders te zien. As jonchie drôômde ik 'r van om laeter zellef kaptaain op zô'n bôôt te worre.

Kort geleeje zat 'k 'r weer is en zag 'k veul aanderande schepe verbij vaere. 't Wazze netuurlijk aamel nieuwerwetse motorschepe en ze lekene tetaol nie meer op de schepe uit 't verleeje. 't Wazze grôôte containerschepe waarvan de kejuut hydraulisch hôôg was opgetild en grôôte olietankers van ruim 100 meter lang. Ze hadde aamel gemêên dà ze wiere aangedreve deur aareg staareke dieselmotorre. De technische ontwikkeling het in die 60 jaer een sturremachtige ontwikkeling deurgemaakt. 't Mot hede ten daege doelmaotiger en goejekôôper gaon. 't Milieu krijg aalsmor meer aandacht en bij 't zien van die moterschepe vroeg ik m'n aaige af hoe dà dat over 50 jaer zou weze. Zou dan d'n dieselmotor vervange zijn deur 'n waoterstofmoter of êên die lôôpt op zonneenergie? Of zou d'r dan weer een hêel aandere krachbron zijn uitgevonge? De tijd zal 't uitwijze ...

Piet van Grietjies